

Referat la poezia Dupa melci scrisa de Ion Barbu- a doua parte

Relatiile dintre natura si constiinta se stabilesc la nivelul imitatiei si al imaginatiei, spontaneitatii ludice, caracteristice copilului, fiind exprimate in limbajul magiei populare, ce conserva atmosfera de mister: "Vezi, atunci mi-a dat prin gand / Ca tot stand si alegand / Jos, in vraful de foi ude, / Prin lastari si vrejuri crude, / S-ar putea sa dau de el: / Melcul prost, incetinel... / In ungher adanc, un gand / Imi soptea ca melcul bland / Sub mormant de foi, pe-aproape, / Cheama omul sa-l dezgroape..."

Melcul simbolizeaza eterna regenerare a naturii, "misterul increatului", a carui revelare, echivalenta cu "transformarea in act, in devenire, in alterare" (Marin Mincu, op. cit.) se petrece sub forma jocului, ca expresie a gratuitatii infantile: "Era, tot o mogaldeata: / Ochi de bou, dar cu albeata: / Intre el si ce-i afar' / Strejuia un zid de var. (...) // Vream sa-l vad cum se dezghioaca, / Pui molatic, din ghioaca: / Vream sa-l vad cum iar invie / Somnoros, din colivie".

Copilăria, ca faza a cunoasterii, similara, in oarecare masura, animismului primitiv, face din jocul, in sine inofensiv, un act de provocare la implinire a ceea ce este increat si vietuieste in somnul vegetativ.

Prin rostirea descantecului, declansare gratuita a magiei, copilul-erou savarseste, fara voie, un sacrilegiu, intervenind inoportun in ritmul firesc de manifestare a naturii. Acest pacat (hybris) de accelerare a creatiei este mai intai anticipat prin transformarea padurii intr-un spatiu al fantasmelor infricosatoare (implicand teama ce dezvaluie gravitatea experientei "gratuite") pentru ca in final sa fie sanctionat, de asemenea, simbolic prin moartea melcului.

"Ce e sigur e ca micul protagonist a atins cu degete vinovate un mister: (...) actul lui e o transgresiune care incearca sa suspende efectele legii naturale si ca atare va intampina o dura cenzura" (Alexandru Cioranescu).

Invocarea, de la sfarsit, a magiei descantecului, nu mai are eficienta initiala si raul savarsit nu mai poate fi reparat. Sensul tragic profund al aventurii de cunoastere se exprima prin plansul cathartic. "Copilul a parcurs involuntar un intreg ciclu al cunoasterii. Declansand prin descantec manifestarea unei latente potentiale, de fapt a propriei latente, el a descoperit tragismul ascuns in existenta, indreptata iremediabil spre moarte, cat si tragismul cunoasterii, al acelei cunoasteri incantatorii, care presupune contopirea cu obiectul, "nunta" senzorialului cu intelectualul, cunoasterea poetica deci" (Marin Mincu, op. cit.).